

Särav pävakübar 'Goldsturm' õitseb rikkalikult hilissügiseni.

Angervaks-raudrohi õitseb pikalt ja kirkalt ka pika põua ajal.

Sügishelleeniumid ehk sügis-särallilled (Helenium autumnale) on ühed toredaimad hiliste õitsejate seas, aias moodustavad nad sooja röömsameelse värvilaigu. Korvõisikute värviskaala ulatub kollasest pruuni ja punakani, õisi on augustist külmadeni.

Lõhislehtine pävakübar 'Goldquelle', kõigile tuntud "kullapalli" ja "talijorjeni" lähisugulane.

suvelõpp lilleaias

kõrgete kollaseõieliste püsikute tähetund. Soojal sügisel jätkub nende õisi oktoobrissegi.

"kullatormi". Sihvakate kuld-kollaste keelõite ja mustjas-pruuni südamega korvikute läbimõõt on kuni 12 cm.

'Goldsturm' kasvab 60–80 cm kõrguseks, tänu tugevatele vartele ei lamandu tuules ega vihmas. Hilissuvel meelitab ta magusa nektariga oma õitele hulgaliselt päevaliblikaid.

Kena on ka särava pävakübara tihe tumeroheline lehestik, mis püsib sellisena külmadeni. USA idaosast pärit liigi sort oli 1999. aastal muide ameeriklaste lemmikpüsik.

Hambulise kobarpea (*Ligularia dentata*) sordid

'Othello' ja 'Desdemona' on kõvasti üle meetri kõrged. Mõlemad moodustavad suurte ümarate lehtede ja lehestiku kohal kõrguvate oranžikaskollaste õisikutega suure dekoratiivse puhmiku.

'Othello' on eriti pilkupüüdev oma säravkollase õievärvi ja purpurpunaste vartega. Ka lehtede alumised pooled on punased.

'Desdemona' tunneb ära selle järgi, et vars ja lehtede alumine pool on pruunikad, lehed ise pruunikasrohelistel.

Hambuline kobarpea on pikaealine püsik, mis soodsates kasvuoludes kasvab rut-

tu ja katab puhmikuga suure ala. Talle meeldib vettpidav savikas muld.

Sügishelleeniumid ehk sügis-särallilled (*Helenium autumnale*) on ühed toredaimad hiliste õitsejate seas, aias moodustavad nad sooja röömsameelse värvilaigu. Korvõisikute värviskaala ulatub kollasest pruuni ja punakani, õisi on augustist külmadeni.

Tihedad puhmikud kasvavad kuni 1,5 m kõrguseks. Püstised tugevad varred peavad hästi vastu tuulele ning vihm ei riku õisi. Eriti rikkalikult õitsevad nad päikeselisel kohal. Õied sobivad hästi ka vaasi.

Aed-kuldvitsa (*Solidago x hybrida*) 'Dzintra' peetakse üheks kõige ilusamaks selle liigi sortidest. Madalal (40–50 cm) puhmikul on kena vorm, lehestik langeb nagu sein ülalt alla. Helerohelised süstjad lehed meenutavad kujult paju lehti.

Õitsema hakkab sort veidi varem kui teised kuldvitsad. Suured tihedad kuld-kollased liitõisikud meelitavad ligi nii päeva- kui ööliblikaid. Tugevad püstised varred ei vaja tuge.

Vähenoõdlik kuldvits kasvab igasuguses aiamaallas, rikkalikult õitsemiseks va-

jab päikeselist kohta. Kuna ta külvab end ohtralt ka ise, tuleb pärast õitsemist õisi kuld ära lõigata. Kuldvits on hea vaasilill.

Angervaks-raudrohi (*Achillea filipendulina*) tohtu vastupidavus ilmneb põuasuvel, mida see sooja, päikeselise ja kuiva paiga püsik täiega naudib. Tema kollased õied tunduvad siis kuidagi eriti kirkad.

Tänuväärne taim õitseb ligi kolm kuud. Ta on väga hea meetaim ning liblikate aeda meelitaja. Õied peavad pikalt vastu vaasis ja sobivad hästi ka kuivatamiseks. Kui lehti hõõruda, on tunda meeldivat magusmõrkjat aroomi.

Lakkamatu õitseja on ka **missuuri kuningakepp** (*Oenothera macrocarpa*), kelle madalad (20 cm) ja laiad (50 cm) puhmikud ajavad kesksuvest külmadeni pidevalt õienuppe. Suured helekollased õied on läbimõõduga 8–15 cm, täielikult avanevad need alles pärast lõunat.

Armastab sooja päikeselist kasvukohta ja kuiva kivist mulda, sobides eriti hästi kiviktaimlasse ja kuivmüürile. Liigniiskus võib talle saada saatuslikuks.

'Dzintra' on üks ilusamaid aed-kuldvitsa sorte.